

32002F0465

L 162/1

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

20.6.2002

**NÕUKOGU RAAMOTSUS,
13. juuni 2002,
ühiste uurimisrühmade kohta**

(2002/465/JSK)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut, eriti selle artikli 34 lõike 2 punkti b,

võttes arvesse Belgia Kuningriigi, Prantsuse Vabariigi, Hispaania Kuningriigi ja Ühendkuningriigi algatust, ⁽¹⁾

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Üks liidu eesmärke on tagada kodanikele vabadusel, õigusel ja turvalisusel põhinev kõrgetasemeline kaitse ja see tuleb saavutada kuritegevust tõkestades ning selle vastu võideldes, tehes tihedamat koostööd politseijõudude, tolliasutuste ja liikmesriikide muude pädevate asutuste vahel, respektides samas inimõiguste ja põhivabaduste ning õigusriigi põhimõtteid, mille liit rajaneb ja mis on liikmesriikidel ühised.
- (2) Tampere 15. ja 16. oktoobril 1999 peetud Euroopa Ülemkogu kutsus esimese sammuna viivitamatult looma Euroopa Liidu lepingus ettenähtud ühiseid uurimisrühmi, et võidelda eelkõige narko- ja inimkaubanduse, samuti terrorismi vastu.
- (3) Ühiste uurimisrühmade loomine ja tegevus on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artikli 34 alusel nõukogu poolt koostatud Euroopa Liidu liikmesriikide vahelise kriminaalasjades vastastikuse õigusabi andmise konventsiooni ⁽³⁾ artiklis 13.
- (4) Nõukogu innustab kõigi meetmete võtmist, et tagada selle konventsiooni võimalikult kiire ratifitseerimine, igal juhul 2002. aasta jooksul.
- (5) Nõukogu tõdeb, et oluline on kiiresti reageerida Euroopa Ülemkogu kutsele luua viivitamatult ühised uurimisrühmad.

- (6) Nõukogu arvab, et võimalikult tõhusaks võitluseks rahvusvahelise kuritegevusega tuleks praegusel etapil liidu tasemel vastu võtta konkreetne õiguslikult siduv dokument ühiste uurimisrühmade kohta, et seda kohaldada narko- ja inimkaubandust ning terrorismi käsitlevate ühiste juurdluste suhtes.
- (7) Nõukogu arvab, et sellised rühmad tuleks eelisjärjekorras luua terroristide sooritatud kuritegude vastu võitlemiseks.
- (8) Rühma loonud liikmesriigid peaksid otsustama selle koosseisu, eesmärgi ja kestuse.
- (9) Rühma loovatel liikmesriikidel peaks olema võimalus vajaduse korral ja vastavalt kohaldatavale õigusele lubada rühma tegevusest osa võtta isikutel, kes ei esinda liikmesriikide pädevaid asutusi, ja et selliste isikute hulka võivad kuuluda näiteks Europoli, komisjoni (OLAF) või mitteliikmesriikide asutuste esindajad ja eelkõige Ühendriikide õiguskaitseasutuste esindajad. Sellistel juhtudel peaks rühma loomise kokkulepe täpsustama küsimused, mis on seotud selliste esindajate võimaliku vastutusega.
- (10) Ühine uurimisrühm peaks töötama ühe liikmesriigi territooriumil, järgides selles liikmesriigis kohaldatavaid õigusakte.
- (11) Käesolev raamotsus ei tohiks piirata ühiste uurimisrühmade moodustamist või nende tegevust käsitlevate olemasolevate sätete või kokkulepete kohaldamist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA RAAMOTSUSE:

Artikkel 1

Ühised uurimisrühmad

1. Kahe või enama liikmesriigi pädevad asutused võivad vastastikusel kokkuleppel moodustada ühise uurimisrühma konkreetsel eesmärgil ja tähtjaks, mida võib vastastikusel nõusolekul pikendada, et toimetada eeluurimist ühes või mitmes rühma moodustanud liikmesriigis. Rühma koosseis määratakse kindlaks kokkuleppes.

⁽¹⁾ EÜT C 295, 20.10.2001, lk 9.

⁽²⁾ Arvamus on esitatud 13. novembril 2001 (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ EÜT C 197, 12.7.2000, lk 1.

Ühise uurimisrühma võib moodustada eelkõige juhul, kui:

- a) liikmesriigis toimuval kuritegudega seotud eeluurimisel on vaja teha keerukaid ja raskeid uurimistoiminguid, mis on seotud teiste liikmesriikidega;
- b) mitmes liikmesriigis toimub eeluurimine seoses kuritegudega, mille asjaolud eeldavad kooskõlastatud ja ühist tegevust asjaomastes liikmesriikides.

Ühise uurimisrühma moodustamist võib taotleda iga liikmesriik. Uurimisrühm moodustatakse ühes liikmesriikidest, kus tõenäoliselt tuleb uurimine läbi viia.

2. Ühise uurimisrühma moodustamise taotluses tuleb lisaks kriminaalasjades vastastikuse õigusabi andmise Euroopa konventsiooni artiklis 14 ja 27. juuni 1962. aasta Beneluxi lepingu artiklis 37 (muudetud 11. mai 1974. aasta protokolliga) nimetatud andmetele esitada ettepanekud ka rühma koosseisu kohta.

3. Ühine uurimisrühm tegutseb rühma moodustanud liikmesriikide territooriumil järgmiste üldtingimuste kohaselt:

- a) Rühma juhiks on eeluurimises osaleva pädeva asutuse esindaja sellest liikmesriigist, kus rühm tegutseb. Rühma juht tegutseb talle siseriikliku õigusega antud volituste piires.
- b) Rühma tegevus on kooskõlas selle liikmesriigi seadustega, kus ta tegutseb. Rühma liikmed täidavad oma ülesandeid punktis a nimetatud isiku juhtimisel, võttes arvesse tingimusi, mida nende riigid rühma moodustamise kokkuleppes on esitanud.
- c) Liikmesriik, kus rühm tegutseb, loob rühma tegutsemiseks vajalikud tingimused.

4. Käesolevas raamotsuses nimetatakse ühise uurimisrühma liikmeid, kes esindavad teisi liikmesriike peale liikmesriigi, kus rühm tegutseb, lähetatud liikmeteks.

5. Ühise uurimisrühma lähetatud liikmetel on õigus viibida läbiviidavate uurimistoimingute juures selles liikmesriigis, kus rühm tegutseb. Rühma juht võib siiski konkreetsel põhjusel otsustada teisiti kooskõlas selle liikmesriigi seadustega, kus rühm tegutseb.

6. Ühise uurimisrühma juht võib kooskõlas selle liikmesriigi seadustega, kus rühm tegutseb, teha rühma lähetatud liikmetele ülesandeks teatavate uurimistoimingute läbiviimise, kui selle liikmesriigi pädevad asutused ja lähetav liikmesriik on selleks oma nõusoleku andnud.

7. Kui ühisel uurimisrühmal on vaja teha uurimistoiminguid ühes rühma moodustanud liikmesriikidest, võivad sellest liikmesriigist

rühma lähetatud liikmed oma riigi pädevatelt asutustelt taotleda nende toimingute läbiviimist. Selliseid uurimistoiminguid viiakse selles liikmesriigis läbi tingimustel, mida kohaldataks ka siseriikliku eeluurimise puhul.

8. Kui ühine uurimisrühm vajab abi mõnelt muult liikmesriigilt peale rühma moodustanud liikmesriikide või kolmandalt riigilt, võivad selle liikmesriigi pädevad asutused, kus rühm tegutseb, kooskõlas asjakohaste õigusaktide või kokkulepetega esitada õigusabi taotluse teise riigi pädevatele asutustele.

9. Ühise uurimisrühma liige võib kooskõlas oma riigi seadustega ja oma volituste piires anda rühmale teda lähetanud liikmesriigis kättesaadavat ja rühma eeluurimise seisukohalt vajalikku teavet.

10. Teavet, mida rühma liige või lähetatud liige on ühise uurimisrühma liikmena saanud ja mis muul viisil ei ole asjaomaste liikmesriikide pädevatele asutustele kättesaadav, võib kasutada järgmistel eesmärkidel:

- a) eesmärkidel, mille saavutamiseks rühm on moodustatud;
- b) teiste kuritegude avastamiseks, uurimiseks ja kriminaalvastutusele võtmiseks, kui liikmesriik, kus teave saadi, on eelnevalt andnud nõusoleku. Nõusolekust võib keelduda üksnes juhul, kui teabe kasutamine võib asjaomases liikmesriigis toimuvat eeluurimist ohustada, või juhul, mille korral liikmesriik võib keelduda vastastikuse õigusabi osutamisest;
- c) otsese ja tõsise avalikku julgeolekut ähvardava ohu vältimiseks, ilma et see piiraks punkti b kohaldamist, kui hiljem algatakse eeluurimine;
- d) muudel eesmärkidel, kui rühma moodustanud liikmesriigid on selles kokku leppinud.

11. Käesolev raamotsus ei piira ühiste uurimisrühmade moodustamist või nende tegevust käsitlevate olemasolevate sätete või kokkulepete kohaldamist.

12. Kui see on asjaomaste liikmesriikide seadustega või nende vahel sõlmitud õigusaktidega lubatud, võib kokku leppida, et rühma tegevusest võtavad osa teised isikud peale ühise uurimisrühma moodustanud liikmesriikide pädevate asutuste esindajate. Sellised isikud võivad olla näiteks Euroopa Liidu lepingu alusel loodud asutuste ametnikud. Rühma liikmetele või lähetatud liikmetele käesoleva raamotsuse alusel antud õigused ei kehti nende isikute puhul, kui kokkuleppes ei ole selgesõnaliselt ette nähtud teisiti.

Artikkel 2

Ametnikega seotud kriminaalvastutus

Artiklis 1 nimetatud toimingute ajal käsitatakse teiste liikmesriikide ametnikke selle liikmesriigi ametnikena, kus nad tegutsevad, kui tegemist on nende vastu või nende poolt toimepandud kuritegudega.

Artikkel 3

Ametnike tsiviilvastutus

1. Kui ühe liikmesriigi ametnikud tegutsevad vastavalt artiklile 1 teises liikmesriigis, on esimene liikmesriik vastutav ametnike tegevuse käigus tekitatud kahju eest selle liikmesriigi seaduste kohaselt, kelle territooriumil nad tegutsevad.

2. Liikmesriik, kelle territooriumil löikes 1 nimetatud kahju on tekitatud, hüvitab kannatanutele kahju samadel tingimustel, mis kehtivad tema enda ametnike tekitatud kahju puhul.

3. Liikmesriik, kelle ametnikud on tekitanud kahju teise liikmesriigi territooriumil viibivale isikule, hüvitab teisele liikmesriigile täielikult kõik summad, mida see on kannatanutele või nende esindajatele tasunud.

4. Ilma et see piiraks liikmesriikide õiguste kasutamist kolmandate isikute suhtes ning välja arvatud lõike 3 puhul, hoiduvad kõik liikmesriigid nõudmast, et teine liikmesriik hüvitaks lõikes 1 sätestatud juhtudel kantud kahju.

Artikkel 4

Rakendamine

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva raamotsuse sätete järgimiseks vajalikud meetmed 1. jaanuariks 2003.

2. Liikmesriigid edastavad nõukogu peasekretariaadile ja komisjonile kõigi sätete teksti, millega võetakse siseriiklikku õigusse üle käesolevast raamotsusest tulenevad kohustused. Selle ja muu teabe põhjal esitab komisjon 1. juuliks 2004 nõukogule aruande käesoleva raamotsuse toimimise kohta. Nõukogu annab hinnangu, mil määral liikmesriigid on käesolevat raamotsust järginud.

Artikkel 5

Jõustumine

Käesolev raamotsus jõustub *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval. Raamotsus kaotab kehtivuse, kui Euroopa Liidu liikmesriikide vahel kriminaalasjades vastastikuse õigusabi andmise konventsioon on kõigis liikmesriikides jõustunud.

Luxembourg, 13. juuni 2002

Nõukogu nimel

eesistuja

M. RAJOY BREY